

Dosarul nr. 2ra-1672/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. O. Parfeni)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎN C H E I E R E

05 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Ion Druță
Iulia Sîrcu
Galina Stratulat

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Drob-Gher”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Drob-Gher” împotriva lui Andrian Beliesco cu privire la repunerea în termen, încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Drob-Gher”, s-a casat hotărârea din 09 noiembrie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a repus în termenul general de prescripție a cererii de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Drob-Gher” și s-a respins acțiunea depusă Societatea cu Răspundere Limitată „Drob-Gher”,

c o n s t a t ă :

La 29 ianuarie 2016, SRL „Drob-Gher” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrian Beliesco cu privire la repunerea în termen, încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în baza ordinului nr. 114 din 03 decembrie 2012, între SRL „Drob-Gher” și Andrian Beliesco, s-au stabilit relații de muncă, Andrian Beliesco fiind angajat în calitate de șofer în curse lungi peste hotarele Republicii Moldova.

A menționat că în perioada 03 decembrie 2012 – 28 decembrie 2012, Beliesco Andrian aflându-se în Republica Italiană, a solicitat pentru necesități personale, acordarea de urgență a unui împrumut bănesc în sumă de 47000 lei, care urma a fi restituit la revenirea în Republica Moldova, împrumutul a fost transferat la cardul personal al pîrîtului, la 21 decembrie 2012, în baza ordinului nr. 404, de pe contul SRL „Drob-Gher”.

A specificat că la revenirea în Republica Moldova, Beliesco Andrian, fără a da careva explicații nu s-a mai prezentat la serviciu și a evitat oricare contact cu reclamanta, astfel fiind somat să restituie datoria, pîrîtul nu a reacționat în nici

un mod, iar din cauza absenței nemotivate de la locul de muncă, reclamanta l-a concediat în baza ordinului nr. 117 din 17 ianuarie 2013.

A mai relevat că suma bănească de 47000 lei, transferată lui Beliesco Andrian, nu constituie plăți salariale, or acestea au fost achitate separat, precum și nu au fost alocate pentru îndeplinirea cărorva obligațiuni de serviciu.

A invocat că deși a expirat trei ani din momentul formării datoriei, pîrîtul nu a întreprins nici o acțiune în scopul restituirii datoriei, reclamanta fiind forțată de împrejurări să se adreseze cu cerere de chemare în judecată.

A subliniat că încercările de a soluționa pe cale amiabilă litigiul apărut între aceștia, prin nenumăratele adresări verbale, scrise, nu s-au soldat cu succes, pînă la moment Andrian Beliesco nu a restituit datoria, astfel, la 28 noiembrie 2015, a expediat în adresa pîrîtului o pretenție cu solicitarea de a restitui datoria în sumă de 47000 lei, însă care a rămas fără răspuns.

A indicat că transferul bănesc în adresa pîrîtului a fost efectuat la 21 decembrie 2012, respectiv termenul de trei ani a expirat la 21 decembrie 2015, însă a menționat că adresarea inițială în instanța de judecată a fost realizată la 09 decembrie 2015, dar cererea de chemare în judecată a fost restituită neîntemeiat de mai multe ori.

Respectiv, a notat că depunerea cererii de chemare în judecată, în mod repetat, justifică omiterea termenului de adresare în instanța de judecată de trei ani de la încălcarea dreptului, motiv din care cererea urmează a fi repusă în termen.

Reclamanta SRL „Drob-Gher” a solicitat repunerea în termen a cererii de chemare în judecată, încasarea datoriei în mărime de 47000 lei din contul lui Andrian Beliesco în beneficiul acesteia, cît și restituirea tuturor cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea prezentei cauze civile.

Prin hotărârea din 09 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, s-a respins cererea SRL „Drob-Gher” cu privire la repunerea în termen, s-a respins cererea de chemare în judecată SRL „Drob-Gher” împotriva lui Andrian Beliesco cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, ca tardivă, s-a încasat suma de 5000 lei din contul SRL „Drob-Gher” în beneficiul lui Andrian Beliesco cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de către SRL „Drob-Gher”, s-a casat hotărîrea din 09 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a repus SRL „Drob-Gher” în termenul general de prescripție la adresarea cu cerere de chemare în judecată, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Drob-Gher” împotriva lui Andrian Beliesco cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată. S-a încasat din contul SRL „Drob-Gher” în beneficiul lui Andrian Beliesco cheltuielile de asistență juridică în sumă de 9000 lei.

La 25 iunie 2018, SRL „Drob-Gher” a declarat recurs împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului, reiterându-și poziția expusă în fața instanțelor ierarhic inferioare, recurenta a indicat că instanțele judecătorești au emis hotărârile judecătorești cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material, precum și cu admiterea altor încălcări care s-au soldat cu

soluționarea greșită a pricinii și aprecierea arbitrară a probelor administrate.

Recurentul a solicitat casarea deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 09 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea depusă de către SRL „Drob-Gher”.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 27 martie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la 25 iunie 2018, este în termen.

În acest sens CtEDO a admis faptul că instituirea unor termene pentru sesizarea instanței este o cale de realizarea a unei bune administrări a justiției, cu condiția ca impunerea acestora să nu lezeze dreptul de acces la justiție în substanța sa. De aceea, Curtea a constatat că impunerea unui termen de recurs care să curgă de la data pronunțării hotărârii, pe care părțile nu o cunosc întotdeauna, și de la data depunerii hotărârii la grefa instanței care a pronunțat-o este dovada unui formalism excesiv care a condus la anularea, în substanță, a posibilității reclamantului de a sesiza o instanță.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Drob-Gher”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Drob-Gher”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Drob-Gher”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ion Druță

judecătorii

Iulia Sîrcu

Galina Stratulat